

Sygn. akt II Cz 504/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś (spr.)

Sędziowie: SO Janusz Kasnowski

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa J. K.

przeciwko K. W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

od postanowienia Sądu Rejonowego w Inowrocławiu, zawartego w punkcie 2 wyroku z dnia 27.05.2014 roku, sygn. akt I C 1322/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Cz 504/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu wyrokiem z dnia 27 maja 2014 roku oddalił powództwo J. K. przeciwko K. W. o zapłatę. W punkcie 2 tego wyroku Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 77 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu tego postanowienia o kosztach procesu Sąd podał, że postanowienie z punktu 2 wyroku oparł na przepisie art. 98 § 1 i 3 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony. Sąd wskazał, że do takich kosztów procesu zalicza się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego strony wygrywającej. Pozwana wygrała proces przy czym była reprezentowana przez pełnomocnika będącego radcą prawnym i wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów według norm przepisanych. Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu stawka minimalna wynagrodzenia pełnomocnika przy wartości sprawy do 500 zł wynosi 60 zł. Ponadto pozwana poniosła koszt uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Dlatego też łączne koszty strony pozwanej Sąd ustalił na kwotę 77 zł.

Zażalenie na to postanowienie wniósł powód. W uzasadnieniu zażalenia powód podnosił, iż jego sytuacja materialna jest zła dlatego wnosi o umorzenie kosztów procesu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie należało uznać za bezzasadne. W pierwszej kolejności należy stwierdzić, iż Sąd nie ma możliwości umorzenia kosztów procesu należnych stronie wygrywającej proces. W niniejszej sprawie nie ma wątpliwości, iż powód przegrał sprawę i wobec tego winien zwrócić pozwanej niezbędne do obrony koszty procesu. Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy wyliczył te koszty procesu na kwotę 77 zł, czego zresztą skarżący nie kwestionował. Jedynym argumentem, który zdaniem powoda miałby przemawiać za nieobciążaniem go kosztami procesu jest jego trudna sytuacja materialna.

W niniejszej sprawie jedynym przepisem, który mógłby mieć ewentualne zastosowanie do orzeczenia o kosztach procesu i który mógłby dać skutki oczekiwane przez powoda to art. 102 kpc, zgodnie, z którym w sytuacjach szczególnie uzasadnionych Sąd może np. nie obciążać strony przegrywającej kosztami procesu. Jednak należy wskazać na utrwaloną już linię orzecniczą sądów powszechnych zgodnie, z którą sama sytuacja ekonomiczna strony przegrywającej, nawet tak niekorzystna, że strona bez uszczerbku dla utrzymania własnego i członków rodziny nie byłaby w stanie ponieść kosztów, nie stanowi podstawy zwolnienia - na podstawie art. 102 kpc - z obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi, chyba że na rzecz tej strony przemawiają dalsze szczególne okoliczności, które same mogłyby być niewystarczające, lecz łącznie z trudną sytuacją ekonomiczną wyczerpują znamiona wypadku szczególnie uzasadnionego (tak w postanowieniu SN z dnia 8 grudnia 2011 r., IV CZ 111/11). Powód nie wskazał jednak żadnych innych szczególnych okoliczności mogących przemawiać za odstąpieniem od obciążenia go kosztami procesu, poprzestając jedynie na swojej sytuacji materialnej.

Powód nie wykazał wobec tego żadnych szczególnych okoliczności pozwalających na odstąpienie od zasady odpowiedzialności za wynik procesu wynikający z art. 98 kpc i odstąpienie od obciążania go należnych pozwanej kosztów procesu.

Dlatego też, zażalenie jako bezzasadne, na mocy art. 397 § 1 i 2 kpc w zw. z art. 385 kpc należało oddalić.